

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۰۱/۱۰

استاد شهسوار سنگروال

اتمر قانوني،

دوه سياسي ياران؛ که دوه سيا سي خائمرگي؟!؟

په دې وروستيو کې د ولسمشريزو ټاکنو په تړاو يوشمېر تودې خبرې د ژبې په سردي اولا کله، چې يونس قانوني؛ په اصطلاح؛ د جمعيت گوند په استا زیتوب غريز پيغام خپور کړ چې ولسمشريزو ټاکنو ته ولاړ حنيف اتمر د دوی ټولې غوښتنې منلې دي... لاپه دې سره د سياست لوبه گرمه شوه.

د يونس قانوني د غريز پيغام د انگېرنو غټ ټکي دا دي:

- لومړی لمانه وغوښتل شول چې د لومړي مرستيال په توگه د حنيف اتمر دټا کنيز ټکټ برخه شم ...
- اتمر ورسره منلې ده چې د ولسمشرواک به کموي، ولسمشر به درې مرستيالان لري اود صدارت چوکۍ به هم د دولت په تشکيل کې ځای پيدا کوي...
- قيادي شورا به را مينځته کوي او واليان به نيم انتخابي وي، له رياستي نظامه به نيمه رياستي نظام ته لاره پرا نيزي...

- که بد لون را نشي ما ته مرستيالي هيڅ اهميت نه لري... د ولسمشرۍ چوکۍ خو هغسي هم تاجکانو ته نه رسېږي...
يونس قانوني په داسې حال کې، چې په شونډويي زر زر ژبه تېروله خبرې کولې او داسې يې بنودله چې گني زه خو د چوکۍ ليونی نه يم لومړی لمانه سره د جمعيت غم دی او بيا په ټوله کې د تاجکانو؟!
کله کله دا غټ نومونه دومره غټ وي، چې د شخصيت وړتيا ترې په آسا نه نشي څرگندېدلې، خوکله چې خپله خوله په خبرو پراييزي نو بيا ترې د شخصي او ټولنيزو گټو پر بنسټ، د شخصيت څرک بڼه لگېدلې شي...
وگورئ هغه يونس قانوني، چې د جمعيت او په ځانگړي ډول د؛ نظار شورا مغزمتفکر وو، په خپلو څرگندونو يې د خپلې وړتيا اندازو ټاکله.

همدا رنگه راځو د حنيف اتمر څرگندونو ته، چې په خپلو ژمنتيا وويي آسمان په لوتو وپشتل دی... دا هغه اتمرو، چې يو وخت دی هم د اشرف غني د دولت؛ مغز متفکر؛ وو. دی ووچي ټولې ټاکنې د ده په سلا او مشوره کېدې.
له بده مرغه چې په وروسته پاتې ټولنو کې د اشخاصو ستاينې او غندنې د يوه معيار پر بنسټ نه وي او په افغانستان کې هم مور د ځنو کسانو په ستاينه کې دومره وړاندې ځو، چې بيرته نشورا گرځېدی او که راگرځونوملاموما تېري. همدارنگه يوڅوک دومره غندو، چې خبرې مواغراق او غلوته رسېږي.

مور ولبدل، چې قانوني لاپې وکړي، چې گني ما سره دټا جکانو غم دی، ولې هغه تا جکان چې له غريبي او بېوځلۍ سره لاس اوگريوان دي اوتا سوا قانوني صاحب، چې په ميلونونو د ا لرو جايداد مو تر لاسه کړيدی له دې بېوسوتا جکانو سره دې څومره مرسته کړېده؟

دپا م ورخبره خوداده، چې دقانوني صا حب مېرمنه پښتنه ده دننگر هاردکامې اوسېدونکې ده، ولې اولادونه يې په پښتونپو هېږي.

داچې اتمر صېب له ده سره ژمنه کړېده، چې نيمه رياستي نظام به پلي کوي اوصدا رتي نظام ته به لا پرې نيزي، واليان به نيمه انتخا بي کوي. ايا دا ټولې لاپې دفدرا ليزم لپاره يوه سر يزه نشوگنلې؟

بڼه اتمر صېب که چېرې تا سودا واک تر لاسه کړی، چې دقا نوني صېب پرمټ خدای مکره ولسمشر شوی... ايا تا سوځان ددې جوگه گنئ چې له اساسي قانون پرته روانه معامله سرته ورسوئ؟

د خواشنۍ خبره خوداده، چې ولې مور دټا ريخ پانوته سر نه وربنکاره کوو؟ په تېره دتاريخ هغه وروستۍ پېښې او غمېزې، چې دهېواد کنډوالې لائر اوسه هم نه دي رغول شوي... دهغو شهيدانو اولادونه لاتراوسه په تن پټ شوي نه دي، چې دتېرولسېزو غملرلی ميراث دی اويا دهغو غمېزو پېټۍ، چې اوس هم دولس په اوږو باردی... دا دهغونا

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايلرو مخکې په خپر و لولئ

ورويبينواومعا ملويا يله ده چې دقا نوني صيب اواتمرصيب سياسي مشرانودغه ډول معا ملي پيل كړي وي ،چې
څوبلگي يې دساري په توگه
يا دوو:

- د وخت د بهرنيو چارو وزير عبدالوكيل، د گوند د سياسي بېروغرو، كاوياني، فريدمزدك محمودبريالي...پرېكړه
وكړه،چې دځان سا تنې په موخه دخپلوشخصي گټوپر بنسټ ولسمشرنجيب وگواښي،نوځكه يې ددوستم ملېشا يې
ځواكونه كابل ته را وبلل اوله جمعيت گوند سره يې يوه نوي معا مله پيل كړه .
-نجيب اله چې تردې دمه دوسله والوخوا كونسراعلي قومندان وو،له دې څخه نه ووڅير چې ددوستم وسله وال كابل
ته را بلل.

په دې تړاو د جمهور ريس سلاكار محمد اسحق توخي ليكلي دي چې: «د حمل په ۲۶ نېټې(۱۳۷۱ كال) په هماغه
گرې چې د دوستم ياغي ملېشاوي كابل ته ولېږدول شوي زه حاضر وم چې د كورنيو چارو وزير راز محمد پكتين د
تلفون په كرنه ورته خبر وركړ. جمهور ريس، جنرال عبدالفتاح ته چې د هوايي او مدافع هوايي قومندان وه تلفون
وكړ چې راغلي ځواكونه له هوايي ډگره وباسي او د نورو د راتگ مخه ډب كړي...»(11)
د جنرال دوستم د ځواكونو مخه ځكه و نه نيول شوه چې پخپله د دولت پوځي او گوندي چارواكي لكه جنرال عظيمي
او كاوياني... په دې كودتا كې بنكېل ول، دوى په دې لټه كې شول چې د شمالي ټلوالې پښو يوه شورا جوړه كړي. كه
څه هم محقق په ډېرې چټكۍ ځان مسعود ته ورسوه. په سر كې دغه شورا چې پاېته و نه رسېده جوړه شوه چې ريس
يې احمدشاه مسعود، مرستيال يې محقق او پوځي مشر جنرال عبدالرشيد دوستم ټاكل شوي وو، دا چې ولې وروسته
مسعود له دېنه سرغړونه وكړه بنايي يو لامل به يې دا وو، ده كوښښ كا وه چې په سر كې دوستم د خپلو سياسي او
پوځي موخو لپاره و كاروي په ځانگړي ډول د حكمتيار په وړاندې. ولې وروسته پېښو وښوده چې د هغه ترشا د
ببرك كارمل ډلې شتون درلود او هغه ته يې داسې سلا وركوله چې دى د يوه سياسي او پوځي مشر په توگه وځلېږي.
كله چې نجيب الله په دې پوه شو چې د هېواد واك يې نور له گروت نه وتلى دى، په دې لټه كې شو چې له هېواد نه
پښي سپكې كړي.

كه څه هم ده تر پايه داسې ښوده چې د افغانستان واك لا اوس هم د ده په لاس كې دى. په ځانگړي ډول د مزار پېښي
ته يې هم داسې رنگ وركوه چې د ده استازى جنرال عظيمي اوس هم د ده د واك سمبول دى.
نوموړي د خپلو پلويانو پر مټ او د كابل په ډله ييزو رسانيو، مهالنيو او ورځپاڼو كې داسې ښودله چې د مزارشريف
مباركه جنده به د ده د لېږل شوي پلاوي له خوا (په سر كې عظيمي)جگېږي.
كه څه هم عظيمي د مزارشريف د دوديزو مراسمو په تړاو د ځان ستاينې په ترڅ كې د نجيب الله په اړه كارلي دي
چې: «ماته دوكتور نجيب الله تلفون وكړ چې زما راډيو يې وينا دې واورېده؟ مهمې خبرې مې وكړې او ومې ويل
څومره چې زر سوله راشي، د ملگرو ملتو د طرحې پر بنسټ به له دندې استعفا وكړم.ولې واك ته به تر هغې دوام
وركړم تر هغې چې لنډ مهاله حكومت جوړېږي. (موخه يې ۱۵ كسيزه شورا وه)
ملگري عظيمي، ته غم مه خوره، تا او جنرال دوستم ته څوك څه نشي ويلې. د هغوى موخه زه وم چې پخپله خوبنه
مې استعفاكړه. من برايش گفتم ډاكتر صاحب استعفا شما قبل از وقت است...»
كه حقيقت همداسې وي چې ده رښتيا ورته ويلي وي چې استعفا مخكې له وخته ده... خو دا حقيقت دى، ولې دا هم
حقيقت دى چې عظيمي پخپله ليكنه كې ډېره مبالغه كړې ده، او دا چې څومره د استعفا خبره ده، دا د نجيب الله لويه
تاريخي تېروتنه ځكه وه چې د دولت په پوځي او ملكي چارواكو يې ناوړه اغېزه وكړه او د تنظيمونو لوت او چور
ته يې لاره اواره كړه.

دا ځكه چې كابل له جنوب ختيځ او شمال له خوا كلابند شو او د مسعود وسلوالو د مزار له سكوت نه ۲۴ ورځې
وروسته د حمل وري په ۲۲ نېټې (۱۳۷۱ كال) سالنگونه او جبل سراج لاندې كړ او دوه ورځې وروسته په ۲۵ نېټې
د چاريكار او ښار تر بگرامه پورې د شوراى نظار په ولكه كې پرېوت.

نجيب الله چې وليدل د مسعود ځواكونه (د حمل ۲۵) بگرام ته ورسېدل او د دوستم ځواكونو (۲۶ نېټه) د كابل هوايي
ډگر كې ځاى پر ځاى شول. نو يوه ورځ وروسته د حمل وري په ۲۷ نېټې نجيب الله وپتېله چې له بنين سيوان سره
اړيکه ونيسي، چې له كابل نه د ډيلي په نيت هېواد پرېږدي. جنرال مجيد روزي او جنرال عبدالرازق چې د مخي د
محمود بريالي، كاوياني فريدمزدك او د بهرنيو چارو وزير عبدالوكيل له خوا خبرتيا ترلاسه كړې وه چې نجيب الله
د بنين سيوان په ځانگړي الوتكه كې نن له افغانستان نه اوځي.

بنين سيوان هم نجيب ته دا خبره كړې وه چې د لنډ مهال حكومت د پنځلس (۱۵) كسيزې شورا وړانديز هم دا دى
چې دى له افغانستان نه ووځي نو دوى به كابل ته ننوځي.

ولي ولسمشر په خپلو يادښتونو كې دې مسالي ته داسې گوته نيولې ده: زه په پرلپسې توگه له كابل نه پاکستان ته له
بنين سيوان سره په اړيکه كې وم، هغه ماته ډاډ راکړ چې «دكمېټې» كار بشپړ شوى دى او په دې ترڅ كې غوښتنه
كړې ده چې د جمعې په ورځ نجيب الله بايد له كابل نه بهر شي، او اوس چې پنجشنبې شپه وه يانې د پنجشنبې ورځ
دغه كار ترسره شي...

وه مي لیده چې د شپې دوه بجې دي د بنین سیوان درې مرستیالان او دوه سیاسي او یو تن پوځي «لمبریک قصر» ته راغلل او وي ویل چې بنین سیوان د کابل هوایي ډگر کې کلابند دی، نه یې پرېږدي چې بنسکه شي، ورته وایي بېرته والوځه.

تلیفون ته لارم، ومي لیده چې تلیفون پرې شوی دی او کار نه کوي.

پرته له دې چې خپل موټر ته تم شم، د ملگرو ملتو په موټر کې، زه، جفسر، احمدزی او توخی سپاره شوو چې گارنیزيون ته لار شو تر څو معلوم کړو چې ولې بنین سیوان ته اجازه نه ورکوي. مور یې په څلورلارو کې ودرولو، شپې نوم مو ورکړ، ځان می ور وپېژند، راته وېی ویل ومې پېژندلې، ریس صاحب یې، خو اجازه نشته... ناڅاپي د ملگرو ملتو دفتر ته لارم، گارنیزيون ته می تلیفون وکړ چې عظیمي د تلیفون غوړی پورته کړ، ورته می ویل: هرڅه چې کوي وې کړی خو بنین سیوان ته اجازه ورکړی، کنه مسؤلیت به یې د تاسو په غاړه وي. عظیمي راته وویل: صاحب! هوایي ډگر د لوچکانو په لاس کې دی، نپوهېږو چې څه کوي. دا دی زه او دلاور هوایي ډگر ته څو، بنین سیوان راولو...

څلور بجې وي چې عظیمي راغی رسم و تعظیم یې وکړ او بنین سیوان هم ورسره وه، راته وې ویل: څو زره پوښ او څواکونه به ستا امنیت ساتي خو پام چې د ملگرو ملتو له دفتر نه ونه اوځي، پدې بنسټ زه په «اسگاپ» کې پاتې شوم.» [2]

د دې لیکنې له مخې ټولې پوښتنې ځواب شوي نه دي بلکې یو شمېر پوښتنې په خپل ځای دي، د ساري په توگه:

۱ – نجیب الله ولې خپل موټر ته تم نشو؟، دا چې تلیفون قطع شوی وه، پکار وو چې یوازې د ده ساتونکي جفسر گارنیزيون ته تللی وی او یا د ده سلاکار توخی... غوره به وه چې ده د جمهوري ریاست درنښت ساتلی وی.

۲ – دا د پوښتنې وړ دی چې د بنین سیوان مرستیالان راتللی شول او پخپله بنین سیوان ته اجازه نه وه، بله دا چې عظیمي په ډېرې اسانۍ سره ځي او بنین سیوان د ملگرو ملتو دفتر ته راولي.

۳ – هغه مهال چې عظیمي او پیگير له مزار نه شبرغان ته او له هغه ځایه پرته د نجیب الله له اجازې نه کابل ته راځي او بیا په گارنیزيون کې د نوکریوال په ډول دنده اجرا کوي پخپله د پوښتنې وړ ده! ولې دا خبره بنسکاره ده چې د پوځي کودتا اصلي لوبغاړی عظیمي او سیاسي کودتا چپان محمود بریالی، کاویاني، مزدک، کشتمند، وکیل... ول، دا څنگه شوني وه چې عظیمي، ولسمشر نجیب ته وایي چې ستا امنیت لپاره می زره پوښ د ملگرو ملتو دفتر ته څېرمه درولی دی...؟

له دې څرگندونو نه برېښي چې کودتا له مخه تنظیم شوي وه، ولې د ډاکتر نجیب الله، وتل هم چې بنین سیوان به راځي او دی به له کابله باسي او ډیلي ته به یې رسوي یو پلان شوی کار وه.

په دا سبا بنین سیوان په انترکانټیننټال هوټل کې خبریالانو ته د یوې پوښتنې په ځواب کې وویل: دا چې نجیب الله چېرته دی؟ څه نشم ویلی، دا ځکه چې مساله ډېره پېچلې ده، خو دومره ویلی شم چې له افغانستان نه د هغه ایستل د ملگرو ملتو پلان دی.

جهادي تنظیمونه چې له شمال نه د خیرخاني تر پولو شمال لوېدیځ نه پغمان، جنوب ختیځ نه د چار اسباب تر پولو پورې رسېدلي ول، احمدشاه مسعود، د گلبدین حکمتیار له وېرې غوره و گنله چې د کارمل له ډلې او په ځانگړي ډول له جنرال دوستم سره یوځای د هغه مقابله وکړي.

نو په همدې بنسټ د بېلابېلو وسلوالو تنظیمونو استازي پدې نیت چې د افغانستان د اسلامي جهاد یوه عالي شورا را مینځته کړي، د دوی او د دولتي متحدینو په گډون جبل السراج ته راغلل چې د کابل د ادارې د واک چارې د یوه لنډ مهاله تشکیل له مخې ترلاسه کړي .

دادی اوس هم یونس قانوني په خپلو ورا ندیزونو کې په قیا دي شورا ټینگارکوي اوله حنیف اتمر نه غواړي، چې دده شرطونو ته غاړه کېږدي... حال دا چې دیونس قانوني او اتمرفکري لارې سره بېلې دي، خود واک گټلو لپاره د واروله یوه گریوانه سررا وویست... ولې هغه په سیاسي معاملو لاریوالی، چې په شخصي گټو لاریوي او ټولیزې گټې گوا بڼې، نودا به هغوسیا سي معا ملوته ورته وي، لکه څرنګه چې دمخه یې یا دونه وشوه .

حنیف اتمر ته هم دا موهمه نه ده، چې په راتلونکې کې څه پېښېږي، بلکې دی په دې اندو فکر کې دی، چې څرنګه واک ته ورسېږي؟ یونس قانوني هم په داډول سیاسي لوبو کې داسې لوبېدلی دی، چې بنا یې حنیف اتمرفکر هم نه وي کړی

پای